

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

Απόκομμα **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ**

28. ΜΑΡ. 1934

Χρονολογία

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Η Πάπισσα 'Ιωάννα

Μία νέα πού έγινε ...Πάπας!

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΜΜ. ΡΟΪ'ΔΗ

ΔΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΦΩΡΙΣΘΗ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ

18^{ΟΝ}

Τό καλοκαίρι είχε περάσει αλλά ο «αγιώτατος Πατήρ» εξακολουθούσε να μένει στην έρηξη. Τό φθινόπωρο έρχινε τά τελευταία κίτρινα φύλλα στις ρίζες τών δένδρων, ή θάλασσα έμούγκριζε και οι λύκοι κατέβηκαν από τά βουνά. 'Αλλά οι δύο έρασται ζούσαν ευτυχισμένοι, «ώς τήν άνοιξιν σί τρυγόνες». Στο παπικό μέγαρο τό ένα γλέντι διεδέχετο τό άλλο. Βακχικά τραγούδια, ζέφια, γελωτοποιοί και ποδοπατήματα χορευτών άντηχούσαν εκεί μέσα.

Ο «Πάπας 'Ιωάννης» δέν έπήγανε στους δρόμους και στό «Πάτερ ήμω» είχε κάνει τήν έξη τροποποίησι: 'Αντί νά λέγη στον άρτον τον έπιούσιον» έπρόφερε: «τόν... Φ λ ω ρ ο ν τον έπιούσιον».

Ένώ όμως ή 'Ιωάννα έπλεε στό πέλαγος τής ήδονής, έκτόπησε ξαφνικά σ' ένα φοβερό ύφαλο, τον όποιον δέν έπεριμενε. 'Η δεκάχρονη συμβίωσις τής μέ τον Φρουμέντιο και τους άντεραστάς του τήν είχε βεβαιώσει ότι μπορούσε νά φάγη όσα ήθελε άπηγορευμένα μήλα», χωρίς νά διατρέχη κανένα κίνδυνο άπ' αυτά. Είχε όμως λησμονήσει ότι «όλοι σχεδόν οι βιβλικοί ήρωίδες ή Σάββα, ή Ρεβέκκα, ή Ραχήλ και

άλλα ήσαν στεφίραι μέχρι γήρατος και έπειτα έγέννησαν πατριάρχας και προφήτας». 'Ετσι ξαφνιάστηκε, όταν τά περιγραφόμενα εις τό τέταρτο βιβλίον του 'Αριστοτέλους συμπίπτουσι τήν είδοποίησαν ότι «ό 'Υψίστος ηυλόγησος τέλος πάντων τά σιλάχνα τής».

'Η ταραχή τής 'Ιωάννας ήταν τόση, ώστε έπεσαν από τά χέρια τής τό ποτήρι πού κρατούσε. Οι κάλεσμένοι της είπαν πως τό κρασί πού χύθηκε θάφανε γούρι. 'Αλλ' εκείνη, πού ήξευε τά αίτια τής συγκινήσεως, άφησε τό γλέντι κι' έτρεξε στό θάλαμό της. Κλεισμένη εκεί άρχισε νά κλαίη τή συμφορά τής.

Όλον τά μάτια είχαν σάσει στό Παπικό μέγαρο. Μονοι ή 'Ιωάννα άγρυπνούσαν άνομη. Σκυφή έστήριζε μέ τά χέρια τό κεφάλι της και προσπαθούσε νά βρής μία λύσι για ν' άποφύγη τό κακό πού τήν άπειλούσε. 'Ιδια σκεπτότανε ν' άφήση τήν Ρωμήν και τά κλειδιά του Παπικού παλατίσιου και νά πάη μαζί μέ τον Φλώρο σέ μίαν άγνωστη γωνιά τής γής και τότε μέ τά έόρκια και τά γιατρικά ελογάριαζε νά διώξη «τόν έν τή κοιλία τής σιτισθέντα άπρόσκλητον και άχληρον ένοικέτην».

'Αλλά και τά δύο σχέδια τής έφαινοντο δύσκολα. Διότι ούτε τήν άποστολική έδρα ήθελε νά χάση ούτε και τή ζωή τής ήθελε νά διακινδυνεύση. 'Αλλη λύσις δέν ύπήρχε. Τό κεφάλι της ήταν βαρό, τ' αυτιά της έβουίζαν και μπρός στό μάτια της περνούσαν φωτιές και σκοτάδια, τά αδιάφευστα δηλαδή σημάδια τής εγκυμοσύνης.

Σ' αυτή τή δύσκολη στιγμή βρισκότανε όταν άκουσε κρότο φτερών. 'Η 'Ιωάννα σήκωσε ξαφιασμένη τό κεφάλι.

Μπροστά της στεκότανε ένας νέος μέ φτερά όλόλευκα. 'Η φορεσιά του έλαμπε και γύρω από τό κεφάλι του ύπήρχεν ό φωτισμένος.

Στό δεξι του χέρι κρατούσε μία κόκκινη λαμπάδα και στό άριστερό ένα ποτήρι.

'Η 'Ιωάννα, ή όποια δέν είχεν ιδή άγγελον παρά μόνο στις ειόνες, ταραχθηκε τόσο πολύ, ώστε ούτε νά σηκώη για νά ύποδεχθή τον ξένο μπόρεσε, ούτε και κάθισμα έφρόντισε νά του προσφέρει. Ο «ούράνιος άπειταλμένος», άφοϋ δίπλωσε τά φτερά του κι' έτίναξε τούς ξανθούς βοστρύχους πού έπεφταν στό μέτωπό του, κυτώντας μέ πρό-

νο βλέμμα τήν άθλιαν Πάπισσαν, τής ειπε:

«'Ιωάννα ή λαμπάς αύτη σοί άναγγέλλει τό πύρ τό αιώνιον προς τιμωρίαν τών άνομιμάτων σου, τό δέ ποτήριον πρόωρον θάνατον και κατασχώνην επί τής γής. 'Εκλεξον μεταξύ αυτών».

'Η άγγελική πρότασις έφριξε σέ άμηχανία τήν δυστυχισμένην 'Ιωάνναν. Ο φόβος του θανάτου και ό φόβος τής Κολάσεως παλεύανε «ώς ό 'Ησαΐ και ό 'Ιακώβ έν τή κοιλία τής Ρεβέκκας». Στην άρχή άπλωσε τό χέρι προς τήν άναμμένη λαμπάδα, θυσιάζοντας τή μέλλουσα ζωή για νά κερδίση τήν παρούσα. 'Αλλά τό πρόσωπο του άγγέλου έγινε τόσο σκυθρωπό, ώστε μετάνοιασε. Και μέ τ' άλλο χέρι έπληρε τό ποτήρι του θανάτου και τής ντροπής και τό άδειασεν όλόκληρο.

Όταν τό πρωί τής άλλης μέρας ό Φλώρος μπήκε στην κρεβατοκάμαρα του Πάπα, βρήκε τήν αύτου 'Αγιότητα εξαπλωμένη στό ιοπέτο. Φοβεροι σπασμοί τήν έβασάνιζαν. Του κάκου ό καημένος ό νέος έγύρευε νά θερμάνη μέ τά χείλη του τήν τρομαγμένη φίλη του.

Δεκαπέντε μέρες έμεινε ή 'Ιωάννα στό κρεβάτι, διατάζοντας

πίο από τά δυό νά διαλέξη: ζωή ή τόν θάνατο; Και άμέσως μόλις συνήλθε, έγύρισε στη μέση κι' έκλειστηκε στό διακοσμητικό της, άπαγορευόντας σ' όλην νά τήν ένοχλήσουν.

Τήν εποχήν όμως έκείνην ή χώρα περνούσε κρίσιμες στιγμές, Κίνδυνοι έσωτερικοί και έξωτερικοί περιέσφιγγαν τήν 'Ιταλία. Όλοι έεγράφησαν ενάντιον του Πάπα.

Σε τί έφταιγεν έκείνος; 'Ιδού πός περνοιάζει τήν τότε κατάσταση ό συγγραφέας τής Παπίσεως.

«Βλέποντας τά ταμεία κενά, τάς εκκλησίας σιωπηλάς, τά μοναστήρια μεταβλημένα εις καπηλειά, τούς Σαρακηνούς ληστεύοντας τά παράλια και τούς ληστές έσκηνωμένους εις τά προάστεια τής άγίας πόλεως οι καλοί Ρωμαίοι έν άρχήν μετ' άπορίας, ειτα μετ' άνυπομονής και τέλος μετ' όργης διηρωτώνται τί έκαμνε ή αύτου άγιότης και διατί, ενώ ύπήρχον τοσοούτα έχθροί νά πολεμήση, άφηνε εις τήν θήκην τά κοσμικά και πνευματικά του πλά.

Οι εύλοβεί παρεπονούντο ότι δέν άπενέμοντο πλέον εις αύτου εύλογία και ό έπαίται, διότι δέν έμιοιράζετο ή έπιούσιος φακή!

οί φανατικοί άνέφερον μετά δακρύων ότι από έξ ήδη μηνών ουδεις έκάη μάγος ή αρετικός, οι δέ χωλοί, δαμονιζόμενοι και παρாலυτικοί ήρώτων διατί δέν έθαυματούργει πλέον ό Πάπας.

'Επειοι πού είχαν έξαγριωθή περισσότερο μέ τή στάσι του Πάπα άποτελούσαν στρατό όλόκληρο.

«'Ησαν οι Ιερείς άνευ παροικίας, οι ήγούμενοι άνευ μοναστηρίων, οι καγκελλάριοι και κοντόσταυλοι, δι' ους δέν ύπήρχε πλέον τόπος εις τήν αύλήν, οι παράστοι, οι διαχθέντες του παπικού μαγευρίου, και έτι μάλλον οι μαστροποί και κουρείς, οίτινες δέν ήδύοναντο νά ένωήσασσι διατί άπεκλείοντο τών 'Ανακτόρων, ενώ ή τε συνήθεια και ή παράδοσις επέταττον εις τόν Πάπαν τό ζύρισμα και τήν γυναικοκρατίαν.

Όλοι αύτοι, άφοϋ προσπαθήσαν πολλές φορές νά δείξουν τήν «φοροσίωσι του» και είδαν άπραγματοποιήτες τις έπιθυμίες των, έγιναν άκαμπτοι έπαναστάτες.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τό πλήθος περικυκλώνει τό Βατικάνο. - 'Η μερσία λιτανεία. - 'Ο Πάπας 'Ιωάννης καταλαμβάνεται από τούς πόνους του... τοκτω!